

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobkyně **L.H.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.6.2012, č.j.,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19.6.2012, č.j. žalovaná zamítla námitky žalobkyně a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 2.5.2012 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ snížila invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a dle čl. II. bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon o důchodovém pojištění a zák. č. 582/1991 Sb., tak, že od 16.6.2012 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, neboť podle posudku OSSZ Brno-město ze dne 4.4.2012 již nebyla invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Ztráta pracovní schopnosti činila 45%. V námitkách nesouhlasila se snížením invalidního důchodu a navrhla znovuprojednání zdravotního stavu a ponechání invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, který dostala v roce 2008 a tehdy pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti činil 66% a nyní by se měl zlepšit o 21%. Má problémy s kolenním kloubem levé nohy, artrosou a také problémy s kyčlemi i pravým kolenem, které jí způsobují problémy s chůzí. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce žalobce a posoudila jeho invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb. Podle posudku

o invaliditě ze dne 12.6.2012 nebyla posuzovaná invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale jedná se o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění od 1.1.2010. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla určena ve výši 45%. Jeho rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, oddílu A, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, když v rámci rozmezí 20%-35% lékař zvolil horní hranici rozmezí a pro základní vzdělání účastnice řízení navýšil míru poklesu pracovní schopnosti o dalších 10% na celkových 45%.

V žalobě namítala, že její stav se bez operace nemohl zlepšit o 21%, neboť v současné době má problémy již s oběma kolenními klouby a navíc i klouby kyčelními a ramenními. Žádný z kloubů není dosud operovaný. Domáhá se proto znovuposouzení zdravotního stavu, zrušení napadeného rozhodnutí, neboť invalidita třetího stupně trvá nadále.

Soud vyžádal a provedl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně ze dne 28.11.2012. Posudková komise za účasti odborného lékaře – ortopeda hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci, dokumentace k námitkovému řízení a nálezů ve zdravotní dokumentaci praktického lékaře, kterou si vyžádala. Ty lékařské nálezy, které posudková komise zhodnotila jsou uvedeny ve vypracovaném posudku. Posudková komise provedla rovněž orientační přeshetření zdravotního stavu žalobkyně při svém jednání. Posudkově zhodnotila zdravotní stav tak, že posuzovaná je dlouhodobě sledována a léčena pro polyartrotické obtíže s dominancí potíží s levým kloubem kolenním a pravým kloubem kyčelním. V roce 2008 jí byla přiznána z důvodu nedoléčeného zvláště těžkého kloubního postižení plná invalidita, která byla při KLP v roce 2009 ponechána. Při KLP v dubnu 2012 došlo ke snížení stupně invalidity na invaliditu prvního stupně. K datu vydání napadeného rozhodnutí jsou prokázány pokročilé degenerativní změny levého kloubu kolenního s omezením pohybového rozsahu o jednu třetinu, s chronickými zánětlivými změnami charakteru synovitidy a opakovanou tvorbou výpotku s nutností punkcí. Závažná kloubní nestabilita kolene prokázána nebyla, levá dolní končetina je bez přítomnosti neurocirkulačního deficitu. Na pravém kyčelním kloubu prokázány počínající artrotické změny, bolestivost v krajních polohách a omezení o jednu třetinu pohybového rozsahu. U kloubů ramenních a loketních nebylo prokázáno funkčně významné omezení pohybového rozsahu, ruční klouby byly s počínajícími artrotickými změnami bez funkčně významného omezení a podstatného omezení jemné motoriky. Dále jsou přítomny vertebrogenní potíže lehkého stupně, revmatologická ambulance je několik roků bez sledování. K datu vydání napadeného rozhodnutí 19.6.2012 šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo degenerativní postižení jednoho nosného kloubu kolenního, lehčí postižení kloubů kyčelních. Celkově lze kloubní postižení hodnotit jako středně těžké se snížením celkové výkonnosti, nejedná se o těžké funkční postižení, neboť nebylo prokázáno těžké postižení dvou a více velkých kloubů ani těžké postižení většiny malých kloubů s funkčně významným narušením schopnosti úchopu rukou. Nejedná se ani o zvláště těžké postižení s těžkým narušením pohybových schopností. Posudková komise se vyjádřila rovněž k hodnocení zdravotního stavu žalobkyně v roce 2008 a při KLP v roce 2009 a tato považuje za posudkové nadhodnocení, neboť nikdy nebylo prokázáno zvláště těžké postižení obou kolenních kloubů s těžkým omezením extenze a závažnou kloubní nestabilitou. Míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotila podle vyhl. č. 359/2009 Sb., podle kap

XIII, oddílu A, položky 1c, ve výši 35% na horní hranici rozpětí a zvýšila o 10% podle § 3 odst. 2 téže vyhlášky. Posudková komise uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla invalidní podle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., ve znění účinném od 1.1.2010 a šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona a nešlo o invaliditu druhého či třetího stupně. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%.

Při jednání žalobkyně uvedla, že se jí zdravotní stav nadále zhoršuje, což bylo konstatováno i před LPK. V poslední době byla ošetřena na ortopedii v listopadu 2012, je objednaná na výměnu levého kolenního kloubu, ale neví, zda bude schopna zaplatit příslušné poplatky za hospitalizaci v nemocnici. V posledních měsících se přidaly problémy i s klouby kyčelními.

Na základě shora provedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Pro zásadní žalobní námitku – nesprávné posouzení zdravotního stavu posuzujícími lékaři si soud vyžádal posudek PK MPSV se sídlem v Brně, který podrobně zhodnotil zdravotní stav žalobkyně na základě všech existujících lékařských nálezů. Posudková komise v posudku zdůvodnila, proč v případě žalobkyně došlo ke snížení stupně invalidity tím, že její zdravotní stav při předchozích hodnoceních v roce 2008 a 2009 byl posudkově nadhodnocen, neboť v té době neodpovídal zdravotní stav plné invaliditě. Obě posouzení jsou podle posudkové komise posudkově nadhodnocená. Celkové posudkové zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně je v posudku podle soudu objektivní, úplné a přesvědčivé. Pokud žalobkyně tvrdí postupné zhoršování zdravotního stavu vyplývající i z lékařských zpráv, které předložila při jednání, pak jejich závěr je důvodem pro znovuzhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, o čemž byla soudem poučena. Soud podaný posudek považuje za rozhodující důkaz pro posouzení žaloby, neboť je úplný, přesvědčivý a objektivní. Závěr posudku, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní a šlo o invaliditu prvního stupně činí napadené rozhodnutí žalované správným a v souladu se zákonem. Soud proto žalobu ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku shora a nepřiznal jí náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 15. ledna 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

